

Presuda Suda (prvo vijeće) od 26. listopada 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskih uhiđbenih naloga izdanih protiv HM-a (C-428/21 PPU), TZ-a (C-429/21 PPU)

(Spojeni predmeti C-428/21 PPU i C-429/21 PPU) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhiđbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 27. stavak 3. točka (g) i članak 27. stavak 4. – Zahtjev za pristanak na kazneni progon zbog kaznenih djela koja se razlikuju od onih koja su opravdala predaju – Članak 28. stavak 3. – Zahtjev za pristanak na naknadu predaju dotične osobe drugoj državi članici – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Pravo dotične osobe na saslušanje od strane pravosudnog tijela izvršenja – Pravila”)

(2022/C 2/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

HM (C-428/21 PPU), TZ (C-429/21 PPU)

uz sudjelovanje: Openbaar Ministerie

Izreka

Članak 27. stavak 3. točku (g) i članak 27. stavak 4. kao i članak 28. stavak 3. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., u vezi s pravom na djelotvornu sudsku zaštitu zajamčenim u članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da osoba predana pravosudnom tijelu izdavanja u okviru izvršenja europskog uhiđbenog naloga ima pravo na saslušanje od strane pravosudnog tijela izvršenja, kada ovom potonjem pravosudno tijelo izdavanja podnese zahtjev za pristanak na temelju tih odredbi te okvirne odluke, pri čemu se to saslušanje može održati u državi članici izdavanja u kojem slučaju su pravosudna tijela ove potonje dužna osigurati da se pravo na saslušanje dotične osobe smisleno i učinkovito ostvari bez izravnog sudjelovanja pravosudnog tijela izvršenja. No, na pravosudnom tijelu izvršenja je da osigura da raspolaže dostatnim elementima, osobito glede stajališta dotične osobe, na temelju kojih bi uz potpuno poznavanje predmeta – i u cijelosti poštujući prava obrane ove potonje – moglo donijeti svoju odluku o zahtjevu za pristanak podnesenom na temelju članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 ili njezina članka 28. stavka 3., te da, po potrebi, pozove pravosudno tijelo izdavanja da mu žurno dostavi dopunske informacije.

⁽¹⁾ SL C 368, 13. 9. 2021.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. veljače 2021. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Iveco Orecchia SpA/Brescia Trasporti SpA

(Predmet C-84/21)

(2022/C 2/16)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Iveco Orecchia SpA

Druga stranka u postupku: Brescia Trasporti SpA

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s pravom Unije i, konkretno, s odredbama Direktive 2007/46/EZ ⁽¹⁾ (članaka 10., 19. i 28. navedene Direktive Zajednice), kao i s načelima jednakog postupanja i nepristranosti, slobodnog tržišnog natjecanja i dobre uprave, da se, uz posebno upućivanje na javnu nabavu zamjenskih sastavnih dijelova za autobuse koji su namijenjeni obavljanju javne usluge javnom naručitelju dopušta da prihvati zamjenske sastavne dijelove namijenjene određenom vozilu, koje je proizveo proizvođač različit od konstruktora vozila i koji stoga nisu homologirani zajedno s vozilom, koji su obuhvaćeni jednom od vrsta sastavnih dijelova navedenih u tehničkim propisima iz Priloga IV. navedenoj Direktivi (popis zahtjeva za EZ homologaciju vozila) i koji su ponuđeni u postupku javne nabave a da nije priložen certifikat o homologaciji i da ne postoji nikakva obavijest o stvarnoj homologaciji, nego su ponuđeni, štoviše, na temelju pretpostavke da homologacija nije potrebna i da je dovoljna samo izjava o jednakovrijednosti s originalnim homologiranim dijelom koju je dao ponuditelj?
2. Je li u skladu s pravom Unije i, konkretno, s člankom 3. točkom 27. Direktive 2007/46/EZ da se, s obzirom na javnu nabavu zamjenskih sastavnih dijelova za autobuse koji su namijenjeni obavljanju javne usluge, pojedinačnom ponuditelju dopušta da se sam kvalificira kao „proizvođač” određenog zamjenskog sastavnog dijela koji nije originalan i koji je namijenjen određenom vozilu, konkretno, kad je taj dio obuhvaćen jednom od vrsta sastavnih dijelova navedenih u tehničkim propisima iz Priloga IV. Direktivi 2007/46/EZ (popis zahtjeva za EZ homologaciju vozila), ili treba li navedeni ponuditelj ipak dokazati, za svaki od zamjenskih sastavnih dijelova koji su ponuđeni na takav način i kako bi potvrdio njihovu jednakovrijednost s tehničkim specifikacijama iz postupka javne nabave, da je subjekt koji je odgovoran tijelu nadležnom za homologaciju u svim vidovima homologacijskog postupka te da je odgovoran za osiguravanje sukladnosti proizvodnje i odgovarajuće razine kvalitete i da izravno provodi barem neke faze konstrukcije sastavnog dijela koji je predmet homologacije, pri čemu također, u slučaju potvrdnog odgovora, valja pojasniti kojim sredstvima treba pružiti navedeni dokaz?

⁽¹⁾ Direktiva 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) Tekst značajan za EGP (SL L 263, 9. 10. 2007., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 35., str. 103.)

Žalba u kasacijskom postupku koju je 7. srpnja 2021 podnijela Comercializadora Eloro S. A. protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 28. travnja 2021. u predmetu T-310/20, Comercializadora Eloro/EUIPO – Zumex Group (JUMEX)

(Predmet C-415/21 P)

(2022/C 2/17)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Comercializadora Eloro S. A. (zastupnici: J. L. Gracia Albero, P. Merino Baylos i E. Cebollero González, odvjetnici)

Druga stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i Zumex Group, S. A.

Rješenjem od 10. studenoga 2021. Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je proglasio žalbu u kasacijskom postupku nedopuštenom te je društvu Comercializadora Eloro S. A. naložilo snošenje vlastitih troškova.